

saadanne, for hvilke der er Anvendelse saa vel til de nu foreslaaede som til de i den oprindelige Plan yderligere indbefattede Anlæg. Samtidig med, at Lovforslaget saaledes gaar ud paa at gennemføre en Del af den oprindelige Plan, holder det Muligheden aaben for, at dennes øvrige Bestanddele kunne realiseres i Fremtiden." Flertallet erkender, at det med Hensyn til "de modstaaende Meninger om, hvorvidt Personbanegaarden bør styttes, og om det i Forbindelse dermed staaende Spørgsmaal om Anlægget af en Boulevardbane er hensigtsmæssigt, at det overlades til Fremtiden at genoptage og afgøre disse Spørgsmaal; Hensynet til dem sker fornødent Fyldest, naar Sagen ordnes saaledes, at de til enhver Tid paa ny kunne genoptages". Det er den Stilling, som Loven af 8de Maj 1894 og særlig gennem sin § 2 har fastslaaet. Den er altsaa gaaet ud fra dette, at man skulde forberede en mulig Overflytning af Personbanegaarden, man skulde lægge det til Rede og vel at mærke ikke lægge det til Rede alene ved Udarbejdelsen af Planer, men saaledes, at man ofrede Millioner paa at lægge dette Spørgsmaal til Rede. — Nu kan det maasse bedre forstås, hvorfor denne over eller underordnede Tegner har tilladt sig paa de foreliggende Planer, som ere indsendte til Udvalget, at skrive: "Fremtidig Personbanegaard". Det er ikke saaledes, som det blev udtalt fra den ærede Ordførers Side, enfoldig gjort af Tegneren, thi han har ikke gjort andet, end hvad der var hans Pligt, men jeg vil derimod erkende, at det er enfoldig gjort af Indenrigsministeren, at han ikke har faaet det slettet. Det har jeg manglet politisk Blik for, men at jeg havde handlet klogt i at gøre det, indser jeg ganske vist nu.

Nu vel, saaledes er altsaa Forholdet. Jeg har nu forklaret, hvad Loven af 1894 har sagt med Hensyn til Personbanegaarden, men jeg gentager, hvad jeg sagde før: Jeg slutter mig fuldt ud til Flertallets Udtalelse i saa Henseende, det er min Mening, at Rigsdagen staaar aldeles frit i Fremtiden over for disse Spørgsmaal, frit haade til at sige Ja og til at sige Nej, og jeg vilde anse det for uberettiget fra min Side, hvis jeg ved Udarbejdelsen af Planen for Godsbanegaarden havde foretaget noget virkeligt Skridt for at lægge til Rette denne Flytning af Personbanegaarden, ikke at tale om, hvis jeg havde haft en saadan Opfattelse af Tingene, at jeg skulde have prægraveret Stillingen saaledes, som det er blevet udtalt af Mindretallet, det ærede 5te Medlem for 2den Kred, eller som jeg nu hører med største Forbavselse

af det 7de kongevalgte Medlem (Hedemann), at jeg endog saa skulde have bundet Rigsdagen til at bevilge Personbanegaarden. Jeg siger: "til min største Forbavselse", thi jeg forstaaer virkelig ikke, hvad Meningen er med det, at jeg skulde binde Rigsdagen i saa Henseende, men jeg skal komme tilbage til det senere.

Nu siger man til mig: Ja, men det har Du gjort alligevel, og det kan ikke nytte at nægte det! Og saa foreholder man mig tre Ting: at jeg har flyttet Kvægrampen — nu maa jeg altsaa bede ærede Medlemmer se paa Planerne og da begynde med at se paa Plan B, der viser Forholdene i 1894 — altsaa, jeg har flyttet Kvægrampen, der laa ved Bernstorffsgade, flyttet Væsehporene, der laa Øster paa, og endelig har jeg bort-effamoteret Oplagspladserne nede ved Rajerne. — Men inden jeg ser at fri mig fra disse Synder, som jeg saaledes skulde have gjort mig skyldig i, vil jeg bede ærede Medlemmer om at se paa Plan C, og jeg vil da i ganske korte Træk give en Skildring af, hvad det er, man har villet gøre, og hvad man har villet opnaa ved den ny Plan til en Godsbanegaard. — I Planen fra 1892 var Personbanegaarden og Godsbanegaarden sammen, saa kom man til Planen af 1894, den der kaldes den reducerede Plan, om hvilken jeg ikke skal indlade mig paa at tale udførligt, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at det er blevet erkendt, at denne Plan er mangelfuld i høj Grad, jeg tror, det endog saa var det ærede 3dje Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal), der udtalte sig saaledes. Naar man siger dette, maa man huske paa, hvorledes Planen er bleven til. Det er ikke en Plan, der er bleven konstrueret, nej, mine Herrer, det er en Plan, der er kommen frem gennem Destruktion, det er en Plan, der er kommen frem ved, at man har taget Planen af 1892, efter at man har faaet at vide, at Planen af 1892 — hvor jeg kun taler om Planen, for saa vidt den angaar Godsbanegaarden — ikke kunde gennemføres, medmindre man kunde opnaa meget betydelige Beparelser. For saa at give Blads for disse Beparelser er der kun et Arbejde at foretage, og det er, som sagt, ikke Konstruktion men Destruktion, det er at taget det ud af den en Gang færdige Plan, som kan tages ud under det Hensyn, at man gør saa lidt Skade som muligt, men sandelig ikke ud fra det Hensyn, at man kan opnaa noget godt derved. Derfor er Planen af 1894 bleven, som den er, og det kan ikke være andet. Naar den høje Rigsdag har givet Ordre til at sætte Beløbet ned og vil have billige Varer, faar den ikke gode Varer. — Naa, nu have vi